

Camino aan het Wad 18 februari 2018 van Sittard naar Roosteren

Deze zondag volgden we wederom de Geleenbeek en liepen over het pad langs dit beekje in noordelijke richting. Na enige tijd lieten we de stad achter ons en veranderde het landschap. Links stonden op enige afstand de gebouwen van een bedrijventerrein en aan de andere kant geploegde akkers.

Na een brug over de beek bevonden we ons in Duitsland en zagen we op korte afstand het dorpje Millen liggen. Dit deel van Duitsland heet de Selfkant en is een tijdje na de Tweede Wereldoorlog Nederlands grondgebied geweest. Sinds 1963 is het weer Duits gebied. Bij de kerk werd even gestopt. Er was een kerkdienst aan de gang en daarom kon de kerk niet worden bezocht. Hier werd de bourdon door Ria en Henk overgedragen aan Roger de routebeheerder van het volgende stuk van het Jacobspad Limburg. Hij nam de 43 deelnemers mee in de richting van Nieuwstadt. Na Millen kwamen we weer op Nederlandse bodem en volgden we korte tijd een andere beek in dit gebied De Vloedgraaf. De zon scheen uitbundig en het was gezellig. Kortom uitstekend wandelweer. In Nieuwstadt werd bij een opmerkelijk wegkruis een groepsfoto gemaakt.

Daarna werd doorgelopen naar Het Koperen Keteltje voor een kop koffie, vlaai en het opeten van de

meegebrachte boterhammen. Deze lunchroom is ook een stempelplaats voor het Jacobspad Limburg. Ieders stempelkaart werd voorzien van een fraaie stempel. De bediening was niet zo vlot als op andere plaatsen waar we gestopt waren, maar tot groot genoegen van de meeste deelnemers was de koffie met slagroom prima verzorgd. Ook de vlaai smaakte goed. Zowel binnen als buiten was de stemming opperbest. Na de lunch ging het verder in de richting van Susteren. Links stroomde de Geleenbeek en na enige tijd passeerde de groep De Vloedgraaf en liep men door het bos naar Susteren.

In die plaats werd bij de Amalbergbasiliek even gestopt. Een basiliek is een bijzondere kerk. Deze titel wordt door een paus toegekend vanwege de historische betekenis of omdat er een bijzonder relik ligt of vanwege het feit dat de kerk een bedevaartsoord is. Via de Marktstraat werd doorgelopen naar Dieteren.

Vandaar werden de A2 en het Julianakanaal gepasseerd en eindigde de tocht voor de meeste deelnemers in Roosteren. De Jacobuskerk in deze plaats was speciaal voor de deelnemers toegankelijk. Naast een Jacobusraam staan in deze kerk ook twee fraaie Jacobusbeelden. Deze werden uitgebreid gefotografeerd en bewonderd. Ook wordt in de kerk regelmatig een Jacobuslied gezongen door het plaatselijke koor.

61. Sint Jacobuslied.

Jacobus, gij kolom van Christus' Kerke,
Onwrikbaar in 't geloof en onbevreesd.
Kom onze wankelmoedigheid versterken,
En maak ons strijdbaar door den Heil'gen Geest.

Jacobus, fakkeldrager van de waarheid,
Die 't eeuwig licht naar verre grenzen bracht.
Vervul de geesten met Gods wond're klaarheid.
Verdrijf de twijfelzucht van ons geslacht.

Jacobus, die wij als patroon vereren,
Beziel ons leven, ons apostolaat.
Help ons door offer en gebed bekeren,
Een arme wereld die ten onder gaat.

Jacobus, als de strijd is uitgestreden,
En God ons oproept voor de grote reis;
Neem onze hand, gekorven en doorsneden,
En voer ons naar de rust van 't paradijs.

Een deel van de groep ging begeleid door Luc te voet door naar Echt. De overige deelnemers werd verdeeld over de aanwezige auto's en werden vervoerd naar het station in Susteren. Hiermee was dit tweede weekend afgerond.